

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, adresa pro doručování: „X“, proti **žalovanému: Generálnímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Lazarská 7, 117 22 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2013, č.j. 35110/13/7001-31001-505350,

t a k t o :

- I. Řízení s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasně podanou žalobou ze dne 16.10.2013, jež byla zdejšímu soudu jako místně příslušnému soudu postoupena usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29.10.2013, č.j. 8Af 56/2013-13, domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.8.2013, č.j. 35110/13/7001-31001-505350, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 19.12.2012, č.j. 13857/12-1500-507486, jímž bylo zastaveno správní řízení ve věci odvolání žalobce ze dne 10.4.2012 proti výzvě Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 14.3.2012, č.j. 3173/12-1500-507486, k zaplacení správního poplatku z důvodu podání žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav, neboť žalobce ani přes doručenou výzvu neodstranil vady jeho podání (odvolání) ze dne 10.4.2012. Žalobce se zároveň touto žalobou domáhal přiznání odkladného účinku žalobě dle ustanovení § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věci správního soudnictví. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká

poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Protože žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, vznikla mu povinnost uhradit soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za předmětný žalobní návrh [viz položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků] a poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví ve výši 1.000,-Kč (položka 20 sazebníku soudních poplatků). Dle ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti, tj. podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení.

Jelikož žalobce splatnou poplatkovou povinnost při podání žaloby nesplnil, zdejší soud jej usneseními ze dne 19.12.2013, č.j. 15Af 165/2013-12 (poplatek za žalobu), a č.j. 15Af 165/2013-13 (poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku), vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení těchto usnesení uhradil soudní poplatky, když jej zároveň upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud soudní poplatky nebudou ve lhůtě pěti dnů od doručení výzev zaplacený. V reakci na tyto výzvy k zaplacení soudních poplatků žalobce podáním ze dne 27.12.2013 požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností. O této žádosti bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 22.4.2014, č.j. 15Af 165/2013-45, tak, že žalobci nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně nebylo vyhověno jeho návrhu na ustanovení zástupce, neboť pro ustanovení zástupce k žádosti žalobce, resp. osvobození od soudních poplatků, nebyly splněny zákonné předpoklady.

V návaznosti na toto usnesení byl žalobce usneseními zdejšího soudu ze dne 19.5.2014, č.j. 15Af 165/2013-50, a č.j. 15Af 165/2013-51, opětovně vyzván k úhradě soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč za žalobu a ve výši 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce byl v rámci těchto usnesení znovu poučen, že pokud soudní poplatky nebudou ve stanovené pětidenní lhůtě zaplacený, řízení bude zastaveno. Obě usnesení byla žalobci doručena dne 21.5.2014, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručky založené v soudním spise.

Žalobce v návaznosti na tyto výzvy podáním ze dne 26.5.2014 znovu požádal soud o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností. Předmětná žádost byla odůvodněna shodnými důvody jako předchozí žádost žalobce ze dne 27.12.2013. Žalobce v rámci této žádosti rovněž vznesl námitku podjatosti všech členů senátu úseku správního soudnictví Krajského soudu v Ústí nad Labem. O vznesené námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 2.7.2014, č.j. Nao 217/2014-58, tak, že dotyční soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 15Af 165/2013. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 4.7.2014, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručky založené v soudním spise. O žádosti žalobce ze dne 26.5.2014 pak zdejší soud rozhodl usnesením ze dne 5.8.2014, č.j. 15Af 165/2013-64, tak, že žalobci nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků a současně nebylo vyhověno jeho návrhu na ustanovení zástupce, neboť pro ustanovení zástupce k žádosti žalobce, resp. osvobození od soudních poplatků, nebyly splněny zákonné předpoklady. Žalobce proti tomuto usnesení podal kasační stížnost, jež byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26.2.2015, č.j. 3 As 171/2014-28, zamítnuta.

S ohledem na zamítavý rozsudek Nejvyššího správního soudu byl žalobce usneseními tohoto soudu ze dne 31.3.2015, č.j. 15Af 165/2013-78, a č.j. 15Af 165/2013-79, znovu vyzván k úhradě soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč za žalobu a ve výši 1.000,- Kč za

návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce byl v rámci těchto usnesení opětně poučen, že pokud soudní poplatky nebudou ve stanovené pětidenní lhůtě zaplaceny, řízení bude zastaveno.

Obě usnesení byla žalobci doručena dne 2.4.2015, a to vhozením do schránky na jím uvedenou adresu pro doručování, jak vyplývá z doručenky založené v soudním spise. Jak bylo uvedeno shora, žalobce byl povinen uhradit soudní poplatky v příslušné výši do 5 dnů od doručení usnesení, jimiž byl vyzván k jejich zaplacení. Stanovená lhůta počala žalobci běžet v pátek dne 3.4.2015. Žalobce měl soudní poplatky v souladu se stanovenou lhůtou uhradit nejpozději do úterý dne 7.4.2015. Žalobce ovšem v této lhůtě, ani později, soudní poplatky ve stanovené výši neuhradil. Lze uzavřít, že žalobce i přes doručenou výzvu soudu neuhradil soudní poplatky ve stanovené výši, proto došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení soudních poplatků.

Na základě této skutečnosti soud podle ustanovení § 47 písm. c) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě po marném uplynutí lhůt k zaplacení soudního poplatku výrokem ad I) zastavil. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, soud výrokem ad II) současně nepřiznal v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pro úplnost soud směrem k žalobci doplňuje, že z důvodu zastavení řízení pro nezaplacení soudních poplatků soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť za dané situace tento návrh ztratil na významu.

Nad rámec uvedeného soud považuje za vhodné doplnit, že si je vědom v pořadí již čtvrté žádosti žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností, ze dne 7.4.2015, jež byla dána k poštovní přepravě téhož dne, jejímž prostřednictvím reagoval žalobce na usnesení zdejšího soudu ze dne 31.3.2015, č.j. 15Af 165/2013-78, a č.j. 15Af 165/2013-79, kterými byl vyzván k úhradě soudních poplatků.

V této souvislosti považuje soud za případné nejprve poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.7.2011, č.j. 8 As 65/2010-106, v němž mj. uvedeno, že: „*Účelem přiznání osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s. je zajistit, aby těm, kteří objektivně nemohou vzhledem k osobní či majetkové situaci uhradit soudní poplatek, nebyl znemožněn přístup k soudní ochraně. Rozhodně však nelze tuto žádost uplatňovat jako „univerzální obranu“ proti každé výzvě soudu k úhradě soudního poplatku. Poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku vznikla v tomto případě již podáním kasační stížnosti. Stěžovatelka neměla na výběr, zda bude brojit proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků kasační stížností nebo zda vyčká zaslání další výzvy k úhradě poplatku a znovu požádá o osvobození. Pokud v mezidobí nedošlo ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odlišné rozhodnutí o druhé žádosti odůvodňovat, postupoval městský soud správně, pokud o v pořadí druhé žádosti samostatně nerozhodoval. Opačný přístup by totiž nutně musel vést k nekonečnému řetězení téhož problému, neboť by nebylo možné účastníku řízení zabránit, aby na každou výzvu k úhradě soudního poplatku reagoval za nezměněného skutkového stavu novou žádostí o osvobození. To by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Městský soud proto správně vycházel z toho, že v řízení nebyly shledány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků a poplatek nebyl ani v následné lhůtě zaplacen. Proto řízení o kasační stížnosti správně zastavil.*“ Proti tomuto rozsudku Nejvyššího

správního soudu byla podána ústavní stížnost, jež však byla usnesením Ústavního soudu ze dne 7.12.2011, sp. zn. I. ÚS 3173/11, odmítnuta jako zjevně neopodstatněná. Obdobně ve věci žalobce reagoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5.3.2015, č.j. 7 Afs 42/2015-19, www.nssoud.cz.

Z uvedeného srozumitelně a jednoznačně vyplývá, že opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků, popř. žádosti o ustanovení zástupce, může být soudem vyhověno toliko tehdy, jestliže v mezidobí od podání první do nové žádosti došlo u žadatele ke změně faktických poměrů, které by případně mohly odůvodnit odlišné rozhodnutí oproti původní žádosti. V opačném případě, tj. za nezměněné situace, nelze žádosti vyhovět, což je z procesního hlediska spojeno s tím důsledkem, že soud o takové žádosti samostatně vůbec nerozhoduje. Aby žádosti žalobce ze dne 7.4.2015 mohlo být případně vyhověno, je nutné posoudit, zda žalobce v této žádosti tvrdí, že u něho došlo k faktické změně poměrů.

V tomto ohledu soud předně upozorňuje na skutečnost, že žalobce v žádosti ze dne 7.4.2015 výslovně uvedl, že mu **nezbývá než trvat na objektivní důvodnosti jeho předchozích podání** učiněných nejen v rámci v tohoto řízení. Mezi tato podání tak nepochybně patří jeho předchozí žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů ze dnů 27.12.2013, 26.5.2014 a 6.8.2014. Žádost žalobce ze dne 7.4.2015 z hlediska podmínek pro případné ustanovení zástupce z řad advokátů a osvobození od soudních poplatků nepřinesla vůbec nic nového. Tato okolnost byla přitom pro soud naprosto zásadní při úvaze, zda je povinen o této žádosti znovu samostatně rozhodnout. Soud dospěl k jednoznačnému závěru, že další žádost oproti původní žádosti nepřinesla žádné nové skutečnosti, jež by eventuálně odůvodňovaly vydání rozhodnutí, soud o této žádosti samostatně nerozhodoval.

Soud závěrem doplňuje, že o námitce podjatosti všech členů senátu úseku správního soudnictví zdejšího soudu, jež byla rovněž vznesena v žádosti žalobce ze dne 7.4.2015, již bylo shora zmíněným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2.7.2014, č.j. Nao 217/2014-58, rozhodnuto, a to tak, že dotčení soudci tohoto soudu nejsou vyloučeni z projednávání věci vedené tímto soudem pod sp. zn. 15Af 165/2013. Žalobce totiž v žádosti ze dne 7.4.2015 vznesl zcela totožnou námitku podjatosti, kterou před tím vznesl v žádosti ze dne 26.5.2014, přičemž o námitce podjatosti s naprosto shodným obsahem již bylo pravomocně rozhodnuto Nejvyšším správním soudem.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.r.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem 4. května 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová